

ikke maa indføres Sukker. Rigsdagen har ogsaa vedtaget en Lov, hvorefter der ikke maa indføres Brødkorn, og i Kraft af denne Lov er den højtærede Landbrugsminister i Stand til at købe Hvede til 43 Kr. og sælge det til 60 for derpaa i Løbet af Aaret, saaledes som planlagt, at indvinde en 17—18 Mill. Kr. for Staten. Rigsdagen har ikke vedtaget en Lov om at udelukke Indførsel af Sukker til Danmark alene for at opretholde Priserne, men ogsaa fordi man paa det Tidspunkt skønnede, at der var liden Rimelighed i at aabne for en Eksport, der kunde give visse Forbrugere af Sukker i Industrien særlige Fordele. Jeg kan ikke forstaa, hvad det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vil opnaa ved at gøre opmærksom paa dette Forhold, at man ikke har fri Indførsel af Sukker. Det faktiske Forhold og det, der er det afgørende Sukkerordningen vedrørende, er, at hvis man beholder de Priser, man har nu, Sukkerhøstaaret ud, vil Sukkerordningen, naar den endelig er opgjort — og den højtærede Landbrugsminister vil saa formentlig opgøre og afslutte den —, give Landbrugsministeren antagelig 5 Mill. Kr., som han kan have til Dækning af det uhyre Tab, han paafører os ved sin Kornordning. Det kan Landbrugsministeren lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen beklage sig over.

Der har ingen Sinde været sagt med absolut Sikkerhed, at Sukkerordningen, naar den var afsluttet, vilde give Overskud. Det har tværtimod ved flere Lejligheder her i Salen været fremhævet som sandsynligt, at den vilde give Underskud. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Pitzner, som i sin Tid pegede paa Muligheden heraf. Men vi har taget Forholdene saaledes i Betragtning, at vi var i Stand til, hvis Priserne opretholdtes, at bevare et Overskud for Staten. Vi haaber at kunne aflevere dette Overskud til den højtærede Landbrugsminister, og jeg havde egentlig ventet mig noget andet til Tak for disse 5 Mill. Kr. end den Opræden, den højtærede Landbrugsminister har udvist overfor mig i Dag paa Grund af de spagfærdige Bemærkninger, jeg har gjort til hans mislykkede Regnskab.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Hauge sige, at jeg lige nu har modtaget Opgørelse over Sukkerordningen for indeværende Aar, hvorefter den vil give Underskud. Den er udarbejdet af Den overordentlige Kommission under Forudsætning af, at de nuværende Priser opretholdes og den

nuværende Rationering opretholdes, og den kommer til det Resultat, at Sukkerordningen vil give et Underskud paa 15½ Mill. Kr. Det er den Sukkerordning, hvorom det ærede Medlem Hr. Hauge her i Tinget oplyste, at den kunde hvile i sig selv, naar man fik den Høst og kunde opnaa den Pris, som var anført i Overslaget, altsaa ganske det samme, som var Forudsætningerne for den Kornordning, som er kritiseret af det ærede Medlem Hr. Hauge. Jeg kritiserede ikke Hr. Hauge, men jeg finder det underligt, at han kan skyde paa Kornlovens finansielle Beregninger, naar Sukkerordningen skal holdes udenfor Kritik.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, Randers Amt, mente at kunne fastslaa som en Kendsgerning, at det var min Skyld, at nogle uskyldige Mennesker var kommet til at sige, at Rugbrødet her i Landet vilde komme til at koste en 3—4 Kr., fordi jeg havde misforstaaet en Indberetning fra Gesandten i Stockholm, der var anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, og hvori det var anført, at Priserne vilde blive saa høje. Agitationen kan imidlertid ikke være fremkommet som Følge af en Misforstaaelse af Gesandten Indberetning — det var for øvrigt ikke en Indberetning fra Gesandten; men det er nu mindre væsentligt —, denne Paastand holder ikke Stik, thi i „Social-Demokraten“ for den 6. Juli f. A. staar der følgende, som jeg med Formandens Tilladelse vil læse op: „Rugbrødet vil koste 4 Kr. for et 8 Punds Rugbrød, hvis Højr sejrer i Dag. Højr og Venstre er nødte til at gøre Storbønderne denne Indrømmelse. Men Vælgerne maa slaa Brødfordyrelseskomplottet ned i Dag“. Det skrev „Social-Demokraten“ den 6. Juli 1920, og jeg antager ikke, Bladet kunde forudse, hvad der vilde staa i et Forslag, som blev fremsat den 20. August i dette Ting.

Maa jeg til det direkte Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede mig angaaende Hvedeimporten, sige, at Grunden til, at det ikke er muligt nu at give Hvedeimporten fri, er, at Priserne paa Hvedemel og Rugmel eller Hvede og Rug i Kornloven, som den er vedtaget af Rigsdagen, er fast sammenknyttet med hinanden. Hvis man vil have billigt Hvedemel, er det rigtigt, at der er Mulighed derfor i Øjeblikket, men saa maa man revidere hele Kornloven, og saa er det et Spørgsmaal, om man vil tage den Følge med, at Rugbrødet bliver dyrere. Det kan neppe være det ærede Medlems Mening, at han, samtidig med at hans Partifælle angriber mig, fordi denne Kornlov vil komme til at koste